

تأثیر آموزش مهارت زندگی بر کارکرد خانواده و میزان رضایت از زندگی زنان دارای همسران

معتاد شهر همدان

لیلا سماواتی^۱، پروانه دانش^۲، محمد جواد زاهدی مازندرانی^۳

۱- کارشناسی ارشد جامعه شناسی، گرایش مسائل اجتماعی ایران، گروه علوم اجتماعی دانشگاه پیام نور تهران، واحد

غرب، تهران، ایران

۲- عضو هیئت علمی و استادیار علوم اجتماعی، دانشگاه پیام نور تهران، واحد غرب، تهران، ایران

۳- عضو هیئت علمی و دانشیار علوم اجتماعی، دانشگاه پیام نور تهران، واحد غرب، تهران، ایران

چکیده:

هدف از پژوهش حاضر تأثیر آموزش مهارت زندگی بر کارکرد خانواده و میزان رضایت از زندگی زنان دارای همسران معتاد شهر همدان بود. پژوهش حاضر از لحاظ هدف یک تحقیق کاربردی، از لحاظ شیوه گردآوری داده‌ها یک تحقیق کمی و از لحاظ روش جزء تحقیقات شبه علی است با مقایسه قبل و بعد. جامعه آماری این پژوهش شامل کلیه زنان همسران معتاد در شهر همدان در سال ۱۳۹۶ که در نه ماهه اول سال به کلینیک مورد پژوهش مراجعه کردند که تعداد آنها ۱۰۰ نفر بود. نمونه آماری با روش در دسترس به تعداد ۳۰ نفر انتخاب شدند که به صورت تصادفی در دو گروه برابر آزمایش و کنترل قرار گرفتند. بعد از آن که گروه‌های کنترل و آزمایش مشخص شدند، ابتدا پرسشنامه‌های کارکرد خانواده و میزان رضایت از زندگی به عنوان پیش آزمون به دو گروه کنترل و آزمایش داده شد و سپس گروه آزمایش تحت آموزش مهارت‌های زندگی که شامل ۹ جلسه آموزشی ۱/۵ ساعته و هفته‌ای یک جلسه بر اساس پروتکل ابراهیمی (۱۳۹۱) بود، قرار گرفتند. در حالی که به گروه کنترل آموزشی داده نشد. سپس پرسشنامه‌های کارکرد خانواده و میزان رضایت از زندگی به عنوان پس آزمون به دو گروه آزمایش و کنترل داده شد. رضایت از زندگی با پرسشنامه دینر و همکاران (۱۹۸۵) و کارکرد خانواده با پرسشنامه عملکرد خانواده مک ماستر سنجیده شدند. نتایج حاکی از آن بود که آموزش مهارت‌های زندگی بر میزان رضایت از زندگی و کارکرد خانواده در زنان دارای همسران معتاد تأثیر داشت و این آموزش بر کارکرد خانواده اثر بیشتری داشت.

کلمات کلیدی: آموزش مهارت زندگی، کارکرد خانواده، رضایت از زندگی